

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อกำหนดตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อสร้างสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือและคู่มือคำอธิบายแบบสำรวจความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนและตรวจสอบความตรงของตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สร้างขึ้นโดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตภาคเหนือตอนล่าง จำนวน 200 โรงเรียน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ประกอบด้วย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวน 134 โรงเรียน และโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 46 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสำรวจความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่าดัชนี IOC เท่ากับ 1.00 นำแบบสำรวจฯ ที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ และนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโดยโปรแกรม Mplus

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการกำหนดตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้การวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและศึกษาเอกสารจากโครงการ/กิจกรรมในโรงเรียน และสร้างแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการคัดเลือกตัวบ่งชี้ความพร้อมฯ สรุปได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์และตัวบ่งชี้ที่เหมาะสมในการเป็นตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 4 ยุทธศาสตร์ 23 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

- 1) โรงเรียนมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับความเป็นประชาคมอาเซียน
- 2) มีการบูรณาการหลักสูตรความเป็นประชาคมอาเซียนเข้าไปในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 3) มีการจัดทำรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับความเป็นประชาคมอาเซียน

เป็นรายวิชาเพิ่มเติม 4) มีหลักสูตรภาษาที่สามที่ใช้ในประชาคมอาเซียน และ 5) มีการกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านความสามารถด้านภาษาและเจตคติ ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) คะแนนเจตคติของผู้บริหารในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 2) จำนวนโครงการภาษาต่างประเทศที่จัดให้นักเรียนเข้าร่วม 3) จำนวนโครงการภาษาอังกฤษที่จัดให้นักเรียนเข้าร่วม 4) จำนวนโครงการภาษาอาเซียนที่จัดให้นักเรียนเข้าร่วม 5) คะแนนความกลัวของครูด้านการใช้ภาษาและการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาต่างประเทศ 6) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 7) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอาเซียน และ 8) คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านบริหารจัดการโดยใช้เครือข่าย ประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) จำนวนโครงการหรือกิจกรรมของโรงเรียนที่ส่งเสริมการพัฒนาการสร้างเครือข่ายในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 2) จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่จัดให้นักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3) จำนวนนักเรียนเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนในเครือข่ายประชาคมอาเซียน 4) จำนวนผู้บริหารและครูเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านวิชาการกับเครือข่ายกลุ่มประชาคมอาเซียน 5) จำนวนผู้บริหารและครูที่ได้ทัศนศึกษาในประเทศที่เป็นประชาคมอาเซียน และ 6) จำนวนนักเรียนที่ได้ทัศนศึกษาในประเทศที่เป็นประชาคมอาเซียน

และยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ คือ

1) มีระบบสารสนเทศบนสื่อออนไลน์ที่ครอบคลุมความรู้เกี่ยวกับเครือข่าย 2) มีแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับเครือข่ายประชาคมอาเซียน ทั้งในรูปแบบเอกสาร วิทยุทัศน์ และสื่อมัลติมีเดียอย่างหลากหลาย 3) มีรายการโทรทัศน์ที่แนะนำเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และ 4) จำนวนแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ที่โรงเรียนได้รับความร่วมมือหรือสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชน

2. ผลการสร้างเครื่องมือและคู่มือคำอธิบายแบบสำรวจความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สรุปได้ดังนี้

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนฯ มีค่า 1.00 ในทุกตัวบ่งชี้ ซึ่งหมายความว่าตัวบ่งชี้ทั้งหมดสามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้

ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าโดยรวมแล้วโรงเรียนที่ทดลองใช้ตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความเห็นว่าตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความเป็นไปได้

อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.59$) ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$) และด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$)

การทดลองใช้เครื่องมือผู้ตอบแบบสำรวจความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนฯ ส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่าไม่เข้าใจประเด็นคำถามชัดเจนนัก ผู้วิจัยจึงได้ปรับเปลี่ยนคำถามพร้อมใส่คำขยายความต่อท้ายข้อความนั้น ๆ เพื่อให้ผู้ตอบแบบสำรวจความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น และคำถามในตัวบ่งชี้ที่ 3.3 จำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนในเครือข่ายประชาคมอาเซียน โรงเรียนมีปัญหาในการตอบคำถามมากที่สุด จึงได้ตัดตัวบ่งชี้นี้ออกทำให้มีตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งหมด 4 ยุทธศาสตร์ จำนวน 22 ตัวบ่งชี้

3. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับแรก จากการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปรากฏว่า ค่าไค-สแควร์ = 408.505 ชั้นความเป็นอิสระ (df) = 203 ค่า p-value = 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดัชนีค่ารากกำลังสองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) = 0.071 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) = 0.887 ค่าดัชนี Tucker-Lewis (TLI) = 0.871 และดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือ (WRMR) = 1.340 แสดงว่าโมเดลตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์แบบยอมรับได้

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่พบว่า

1. ผลการกำหนดตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้การวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและศึกษาเอกสารจากโครงการ/กิจกรรมในโรงเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ เอกสารวิชาการเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เอกสารแผน/กิจกรรม/โครงการของโรงเรียน แผนงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แผนงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่มีการจัดทำตัวชี้วัดความสำเร็จในการดำเนินงานด้านอาเซียน แต่จากการศึกษาเอกสาร/แผน/กิจกรรม/โครงการของโรงเรียน โรงเรียนไม่มีการจัดโครงการหรือกิจกรรมในบางยุทธศาสตร์ที่

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงได้ทำการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview) แล้วนำไปสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญ โดยคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ คือ เป็นผู้บริหารสถานศึกษาหรือครูที่มีประสบการณ์ในด้านการปฏิบัติงานด้านการบริหารสถานศึกษา อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา/การบริหารการศึกษา และนักวิชาการศึกษาเพื่อตรวจสอบว่าตัวบ่งชี้แต่ละตัววัดได้ตรงและครอบคลุมประเด็นที่ต้องการศึกษาหรือไม่ พร้อมทั้งคัดเลือกตัวบ่งชี้ที่แสดงให้เห็นถึงความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมากที่สุด และสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมในตัวชี้วัดความสำเร็จบางส่วนที่ขาดหายไปเพื่อกำหนดเป็นตัวบ่งชี้ และทำการคัดเลือกตัวบ่งชี้ที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นเหมาะสมและตรงตามเนื้อหา นำมาจัดทำเป็นตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงทำให้ตัวบ่งชี้ที่ได้จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญในการคัดเลือกตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความครอบคลุมเนื้อหาและสามารถวัดได้ในสิ่งที่ต้องการวัด

2. ผลการสร้างเครื่องมือและคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้นำตัวบ่งชี้ที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาจัดทำแบบสำรวจความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องและครอบคลุมตามยุทธศาสตร์ในการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนด อีกทั้งผู้วิจัยมีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้ 1) การตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีค่า 1.00 ในทุกตัวบ่งชี้ ซึ่งหมายความว่าตัวบ่งชี้ทั้งหมดสามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ 2) สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าโดยรวมแล้วโรงเรียนที่ทดลองใช้ตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความเห็นว่าตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความเป็นไปได้และมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$) และ 3) การทดลองใช้เครื่องมือเพื่อพัฒนาให้เครื่องมือมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้เครื่องมือ ผู้วิจัยพบปัญหาของโรงเรียนในการตอบแบบสำรวจในตัวบ่งชี้ที่ 3.3 จำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนในเครือข่ายประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยจึงได้สัมภาษณ์ข้อมูลจากโรงเรียนเพิ่มเติมซึ่งโรงเรียนให้คำตอบว่าตัวบ่งชี้ข้อนี้เป็นเรื่องที่ยากปฏิบัติได้ยากและมีค่าใช้จ่ายสูง ซึ่งสอดคล้องกับ

เทิดศักดิ์ ศรีวิเศษ (2557) ที่ได้ศึกษาการบริหารสถานศึกษาเพื่อความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในด้านการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โรงเรียนมีการแลกเปลี่ยนนักเรียนกับประเทศในประชาคมอาเซียนหรืออาเซียนบวกหกและอาเซียนบวกสาม มีสภาพการปฏิบัติงานน้อยที่สุด เพราะเป็นการปฏิบัติที่ค่อนข้างยากลำบาก เพราะต้องมีค่าใช้จ่ายและการลงทุนที่สูงอาจกระทำได้ยากในสถานศึกษาทั่วไป ผู้วิจัยจึงปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และได้ตัดตัวบ่งชี้นี้ออกไป

3. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับแรก ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ 22 ตัวบ่งชี้ และน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ทั้ง 22 ตัวบ่งชี้ มีค่าทั้งเป็นบวกและลบ โดยมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ -0.059 ถึง 0.659 ซึ่งมีความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์แบบยอมรับได้ ได้ค่าไค-สแควร์ = 408.505 ชั้นความเป็นอิสระ (df) = 203 ค่า p-value = 0.000 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (RMSEA) = 0.071 ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) = 0.887 ค่าดัชนีวัดระดับความเหมาะสมพอดีไม่อิงเกณฑ์ Tucker-Lewis (TLI) = 0.871 และดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยของเศษเหลือถ่วงน้ำหนัก (WRMR) = 1.340 เนื่องจากวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยทำโดยวิธีการส่งไปรษณีย์ไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามอาจมีความเข้าใจในข้อคำถามที่คลาดเคลื่อน อีกทั้งผู้ตอบแบบสำรวจมาจากหลายส่วน เช่น ผู้บริหาร ครู และนักเรียนทำให้ข้อมูลที่ได้มีการกระจายของข้อมูลที่แตกต่างกันมาก ลักษณะของข้อมูลที่นำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีทั้งคะแนนเกณฑ์คะแนนค่าเฉลี่ยและคะแนนเปอร์เซ็นต์ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อความตรงเชิงโครงสร้างของตัวบ่งชี้ทำให้โมเดลตัวบ่งชี้ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์แบบยอมรับได้ เมื่อพิจารณารายด้านของยุทธศาสตร์ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถอภิปรายได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.276 ถึง 0.581 ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า 0.30 มี 4 ตัวบ่งชี้และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 โรงเรียนมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับความเป็นประชาคมอาเซียน (0.506) ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 มีการบูรณาการหลักสูตรความเป็นประชาคมอาเซียนเข้าไปในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสตร์ และวัฒนธรรม (0.310) ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 มีหลักสูตรภาษาที่สามที่ใช้ในประชาคมอาเซียน (0.581) และตัวบ่งชี้ที่ 1.5 มีการกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (0.610) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการสร้างเครื่องมือผู้วิจัยมีการวิเคราะห์เอกสาร

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและศึกษาเอกสารจากโครงการ/กิจกรรมในโรงเรียน ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากนั้นทำการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview) แล้วนำไปสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เชี่ยวชาญพร้อมทั้งหาคุณภาพของแบบสำรวจทำให้เครื่องมือมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ลักษณะของข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลประเภทเดียวกันคือ ใช้คะแนนเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล อีกทั้งผลการวิเคราะห์ข้อมูลสอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติงานจริงในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับประยูร เจริญสุข (2533) ได้พัฒนาตัวบ่งชี้งานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบด้านการพัฒนาหลักสูตรตัวบ่งชี้การส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลักการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน สอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญคือผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม เป็นต้น เนื่องจากสถานศึกษามีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้มีความเหมาะสม ทันสมัยต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงทางสังคม สนองตามแนวปฏิรูปการศึกษา ผู้บริหารจึงต้องเข้าใจในเนื้อหาสาระของหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ให้เข้ากับสภาพของท้องถิ่น

ส่วนตัวบ่งชี้ที่ 1.3 มีการจัดทำรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับความเป็นประชาคมอาเซียนเป็นรายวิชาเพิ่มเติม (0.276) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบต่ำกว่า 0.30 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาไม่ได้มีการกำหนดให้โรงเรียนจัดทำรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับความเป็นประชาคมอาเซียนเป็นรายวิชาเพิ่มเติมจึงทำให้โรงเรียนสามารถดำเนินการจัดทำหรือไม่ก็ได้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของโรงเรียนในการดำเนินการ อีกทั้งการจัดทำรายวิชาเพิ่มเติมเป็นการดำเนินงานอย่างเป็นระบบโดยต้องมีการกำหนดผลการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติม วิเคราะห์ผลการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การเขียนคำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม กำหนดโครงสร้างรายวิชาออกแบบหน่วยการเรียนรู้และเขียนแผนการเรียนรู้ โดยโรงเรียนควรมีการจัดทำรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับความเป็นประชาคมอาเซียนอย่างเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจุไรศิริ ชูรักษ์ (2555) ได้ศึกษาผลกระทบ ความพร้อม และการปรับตัวด้านการศึกษาของไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนนั้นประเทศไทยต้องปรับตัวด้านหลักสูตรและการสอน โดยหน่วยงานทางการศึกษาจะต้องมีการเพิ่มหลักสูตรการศึกษาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในทุกระดับตั้งแต่ระดับ

ประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา โดยอาจจัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติมจากสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีอยู่เดิม หรือเป็นรายวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปในระดับอุดมศึกษา หรือเป็นการบูรณาการเนื้อหาเข้ากับวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรเดิม เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักประเทศอาเซียนในทุกมิติ ทั้งนี้ จะมีการให้ความสำคัญมากขึ้นกับการจัดหลักสูตรอาเซียนให้เหมาะสมกับการศึกษาในแต่ละระดับชั้น โดยคำนึงถึงการจัดวางหลักสูตร รายวิชา และเนื้อหาอย่างเป็นระบบ และมีความต่อเนื่อง นอกจากนี้ ในอนาคตอาจมีหลักสูตรแกนกลางของอาเซียน (ASEAN Core Curriculum) กล่าวคือ อาจมีการจัดทำเนื้อหาสาระการเรียนรู้แกนกลางของอาเซียนร่วมกัน เพื่อให้แต่ละประเทศได้นำเนื้อหาสาระการเรียนรู้แกนกลางเหล่านั้นไปใช้ในการเรียนการสอนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความ เป็นอาเซียน โดยยังเปิดโอกาสให้แต่ละประเทศได้ใช้เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับสภาพความ ต้องการ อัตลักษณ์ และคุณลักษณะเฉพาะของประเทศของตนเป็นหลัก

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านความสามารถด้านภาษาและเจตคติของบุคลากรและนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ -0.032 ถึง 0.649 ตัวบ่งชี้ที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า 0.30 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 ตัวบ่งชี้คือ ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 จำนวนโครงการเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศที่จัดให้นักเรียนเข้าร่วม (0.375) ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 จำนวนโครงการที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษที่จัดให้นักเรียนเข้าร่วม (0.602) ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 จำนวนโครงการที่เกี่ยวข้องกับภาษาอาเซียนที่จัดให้นักเรียนเข้าร่วม (0.649) และตัวบ่งชี้ที่ 2.6 จำนวนนักเรียนที่ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษไม่ต่ำกว่า 3.00 หรือร้อยละ 70 (0.316) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนมีการดำเนินการจัดโครงการภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียนขึ้นภายในโรงเรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและนักเรียนให้มีความรู้ความสามารถด้านการอ่าน เขียนและการสื่อสาร โดยส่วนใหญ่การจัดโครงการเหล่านี้จะมีการดำเนินการในบางโรงเรียนที่มีความพร้อมหรือสถานที่ตั้งอยู่ใกล้เขตชายแดนประเทศเพื่อนบ้านที่เป็นประเทศสมาชิกอาเซียน หรืออาจเนื่องมาจากขาดบุคลากรที่เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เช่น ครูต่างชาติ มาช่วยในการจัดอบรมให้ความรู้ ซึ่งโรงเรียนควรมีการดำเนินงานเพื่อสนองนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554) ที่ได้ริเริ่มดำเนินโครงการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาค (Education Hub) และกิจกรรมโครงการพัฒนาประชาคมสู่อาเซียน (Spirit of ASEAN) โดยคัดเลือกโรงเรียนเข้าร่วมโครงการเพื่อพัฒนาความพร้อมและศักยภาพในการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาประจำชาติอาเซียนจำนวน 54 โรงเรียนทั่วประเทศ ในจำนวนนี้มีจำนวน 24 โรงเรียนเป็นที่ตั้งอยู่ในบริเวณชายแดน ซึ่งมุ่งเน้นการจัดการเรียนภาษาเพื่อนบ้านจำนวน 4 ภาษา ได้แก่ พม่า ลาว กัมพูชา และมาเลเซีย กลุ่มนี้เรียกว่า Buffer Schools ในขณะที่อีก 30 โรงเรียน นอกจากจะมุ่งเน้นการเรียนการสอนภาษาในอาเซียนแล้ว ยังต้องมุ่งเน้นการสอนภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีควบคู่ไปด้วย กลุ่มนี้เรียกว่า Sister Schools นอกจากนี้ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว การเรียนการ

สอนภาษาประจำชาติของกลุ่มประเทศอาเซียนยังเพิ่มจำนวนแพร่หลายมากขึ้นในสถาบันระดับอุดมศึกษาของรัฐทั่วประเทศ

ตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบต่ำกว่า 0.30 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 คะแนนเจตคติของผู้บริหารในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (0.210) ตัวบ่งชี้ที่ 2.8) คะแนนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน (0.146) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารยังไม่เห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเท่าที่ควร อาจทำให้การบริหารจัดการต่าง ๆ ภายในโรงเรียน เช่น การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ การส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนตามความต้องการของหลักสูตรให้กับนักเรียนจึงเป็นไปอย่างไม่เต็มประสิทธิภาพ ผู้บริหารและครูต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนแล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด (อนุวัติ คุณแก้ว, 2556 : 214) อีกทั้งข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบสำรวจความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นข้อมูลต่างประเภทกับข้อมูลในตัวบ่งชี้อื่น ๆ ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น ความรู้สึกส่วนบุคคลไม่ได้เป็นข้อมูลที่ได้จากการดำเนินงานของโรงเรียน จึงทำให้ข้อมูลที่ได้มีน้ำหนักองค์ประกอบแตกต่างจากข้อมูลในตัวบ่งชี้อื่น

ตัวบ่งชี้ที่มีทิศทางความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ภายในองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันในทางลบ มี 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 2.5) คะแนนความกลัวของครูด้านการใช้ภาษาและการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาต่างประเทศ (-0.059) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนมีการพัฒนา/การเตรียมความพร้อมให้บุคลากรทางการศึกษาทำให้ครูไม่มีความกลัวหรือวิตกกังวลในการใช้ภาษาและการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาต่างประเทศ และตัวบ่งชี้ที่ 2.7) จำนวนนักเรียนที่ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอาเซียนไม่ต่ำกว่า 3.00 หรือร้อยละ 70 (-0.032) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอาเซียนจะดำเนินการเฉพาะโรงเรียนที่มีความพร้อมหรือตั้งอยู่ใกล้เขตชายแดนประเทศเพื่อนบ้านเท่านั้น โรงเรียนส่วนใหญ่จึงไม่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอาเซียนทำให้การแจกแจงข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบสำรวจความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนฯ มีการกระจายข้อมูลต่ำและแตกต่างจากข้อมูลในตัวบ่งชี้อื่น ๆ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านบริหารจัดการโดยใช้เครือข่าย ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ -0.296 ถึง 0.367 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 3.1) จำนวนโครงการหรือกิจกรรมของโรงเรียนที่ส่งเสริมการพัฒนาการสร้างเครือข่ายในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน น้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.367 ตัวบ่งชี้ที่ 3.2) จำนวนโครงการหรือกิจกรรมที่จัดให้นักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (0.308) ตัวบ่งชี้ที่ 3.3) จำนวนผู้บริหารและครูเข้า

ร่วมโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านวิชาการกับเครือข่ายกลุ่มประชาคมอาเซียน (-0.428) ตัวบ่งชี้ที่ 3.4) จำนวนผู้บริหารและครูที่ได้ทัศนศึกษาในประเทศที่เป็นประชาคมอาเซียน (-0.959) และตัวบ่งชี้ที่ 3.5) จำนวนนักเรียนที่ได้ทัศนศึกษาในประเทศที่เป็นประชาคมอาเซียน (-0.296) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการพัฒนาโรงเรียนเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนบุคลากรและนักเรียนต้องได้รับการพัฒนาด้านความรู้ต่างๆ เช่น การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้วัฒนธรรม การเมือง การปกครองของประเทศเพื่อนบ้าน การศึกษาดูงานกับบุคลากรกับประเทศสมาชิกหรือประเทศอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับ เกียรติมนูญ บัวชื่น (2557) ที่ได้ศึกษาสภาพและแนวทางในการบริหารสถานศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมส่งเสริมในโรงเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษามีการจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ครู นักเรียน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของกิจกรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและบุคลากรในสถานศึกษาเป็นสมาชิกสมาคม/ชมรมครูอาเซียน ทั้งในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติ มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับอาเซียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ นภดล สุตันดิวัฒน์กุล (2554) ที่ได้ศึกษาความพร้อมด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทย ได้ค้นพบและให้ข้อเสนอแนะว่า ควรเพิ่มคุณภาพของผู้เรียนด้วยการสนับสนุนอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และห้องปฏิบัติการให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้นในทุกสถานศึกษา ควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพครู อาจารย์ในด้านการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ การใช้ ICT ด้านการค้นคว้าหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์กับบุคลากรทางการศึกษาในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้มากยิ่งขึ้น

ตัวบ่งชี้ที่มีทิศทางความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้ภายในองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันในทางลบและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 จำนวนผู้บริหารและครูเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านวิชาการกับเครือข่ายกลุ่มประชาคมอาเซียน (-0.428) ตัวบ่งชี้ที่ 3.4 จำนวนผู้บริหารและครูที่ได้ทัศนศึกษาในประเทศที่เป็นประชาคมอาเซียน (-0.959) และตัวบ่งชี้ที่ 3.5 จำนวนนักเรียนที่ได้ทัศนศึกษาในประเทศที่เป็นประชาคมอาเซียน (-0.296) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากตัวบ่งชี้เหล่านี้เป็นกิจกรรมที่โรงเรียนไม่ได้จัดขึ้นแต่เป็นการส่งเสริมให้ผู้บริหาร ครูและนักเรียนเข้าไปมีส่วนร่วมหรือทำกิจกรรมกับกลุ่มเครือข่ายกลุ่มประชาคมอาเซียนหรือทำกิจกรรมภายนอกโรงเรียน ซึ่งต้องใช้งบประมาณในการบริหารจัดการเป็นจำนวนมากเพื่อสนับสนุนให้ผู้บริหาร ครูและนักเรียนได้ทำกิจกรรมดังกล่าว จึงทำให้น้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นลบ ซึ่งสอดคล้องกับ เฉลียว เกื่อนเกา (2554) ที่ศึกษาการดำเนินงานเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนเครือข่ายศูนย์อาเซียนศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาราชบุรี เขต 1 พบว่า การดำเนินงานที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด คือด้านปัจจัยสนับสนุน ความสัมพันธ์กับชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งเสริมศักดิ์

พงษ์พานิช (2556) ได้กล่าวว่าด้านการจัดการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง และรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เช่น การพัฒนาทักษะวิชาชีพ เพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน และการแข่งขัน การพัฒนาด้านภาษาเพื่อการสื่อสารทั้งภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน รวมถึงศึกษาและเรียนรู้วัฒนธรรม การเมือง การปกครองของประเทศเพื่อนบ้าน ด้านสมรรถนะวิชาชีพ ต้องผลิตกำลังคนให้มีสมรรถนะวิชาชีพสู่ความเป็นสากล ด้านการพัฒนาบุคลากร ต้องมีการศึกษาดูงาน และแลกเปลี่ยนครู และบุคลากรกับประเทศสมาชิกหรือประเทศอื่นๆ

และยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.357 ถึง 0.659 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ตัวบ่งชี้ที่ 4.1) มีระบบสารสนเทศบนสื่อออนไลน์ที่ครอบคลุมความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายประชาคมอาเซียน (0.572) ตัวบ่งชี้ที่ 4.2) มีแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับเครือข่ายประชาคมอาเซียน ทั้งในรูปแบบเอกสาร วิทยุทัศน์ และสื่อมัลติมีเดียอย่างหลากหลาย (0.553) ตัวบ่งชี้ที่ 4.3) มีรายการโทรทัศน์ที่แนะนำเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน (0.659) และตัวบ่งชี้ที่ 4.4) จำนวนแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ที่โรงเรียนได้รับความร่วมมือหรือสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชน 0.357 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดทำแนวการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนขึ้น ในด้านการบริหารจัดการ ได้ให้แนวทางว่า สถานศึกษาควรมีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ เกียรติมนูญ บัวชื่น (2557) ที่ได้ศึกษาสภาพและแนวทางในการบริหารสถานศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษามีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างเป้าหมายของประชาคมอาเซียนกับหลักสูตรแกนกลางเพื่อกำหนดเป็นหลักสูตรสถานศึกษา มีการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้สู่อาเซียน มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้กับนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ นภดล สุตันติวาณิชกุล (2554) ที่ได้ศึกษาความพร้อมด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทย ได้ค้นพบและให้ข้อเสนอแนะว่า ควรเพิ่มคุณภาพของผู้เรียนด้วยการสนับสนุนอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และห้องปฏิบัติการให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้นในทุกสถานศึกษา ควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพครู อาจารย์ในด้านการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ การใช้ ICT ด้านการค้นคว้าหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์กับบุคลากรทางการศึกษาในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ มานิต วงศ์มูล (2558) ที่ศึกษาการพัฒนาการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 39 พบว่า ด้านการส่งเสริมและพัฒนาสื่อแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสถานศึกษาควรจัดห้องศูนย์อาเซียนหรือมุม

อาเซียนเพื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายและมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้แสดงผลงาน
นิตรรศการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมอาเซียน จัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีการจัดอบรมการใช้แบบสำรวจความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคม
อาเซียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพร้อมคู่มือคำอธิบายฯ
ให้กับเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาที่สนใจในการนำเครื่องมือไปใช้ในการสำรวจความพร้อม
ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียน

1.2 โรงเรียนควรมีการประสานงานความร่วมมือกับภาครัฐและภาคเอกชนในการ
จัดทำแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนสู่ประชาคมอาเซียน

1.3 โรงเรียนควรมีการบูรณาการหลักสูตรความเป็นประชาคมอาเซียนเข้าไปใน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ทางสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น

1.4 โรงเรียนควรพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ด้าน
ภาษาต่างประเทศ เพื่อยกระดับความสามารถด้านภาษาของผู้เรียน

1.5 โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งในด้านการจัดการเรียนรู้
นวัตกรรมหรือกิจกรรมใหม่ๆ ร่วมกับเครือข่ายประชาคมอาเซียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำแบบสำรวจความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของโรงเรียนในสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้ในการประเมินความพร้อมในการเข้าสู่
ประชาคมอาเซียนของโรงเรียน